

21 במאי 2018

לכבוד,

עו"ד יונה יהב
ראש עיריית חיפה
במייל: mayor@haifa.muni.il
ובפקס: 04-8356020

שלום רב,

הנדון: התבטאויות נגד הפגנות ואירועי מחאה בעיר חיפה

אנו פונים אליך על רקע [הפוסט](#) הבא שפרסמת ביום שבת, 19.5.18, בעמוד הפייסבוק האישי שלך:

" הזכות להפגין היא לא זכות לאנרכיה ולפגיעה בשלום הציבור. לא אאפשר לייבא לעיר חיפה אלימות וחוסר סובלנות. זו אינה דרכה של חיפה! טוב עושה המשטרה שלא מאפשרת הפגנות לא חוקיות. הניסיון לעורר פרובוקציות ליצירת רווחים פוליטיים מסכנת את מה שהשגנו כאן בעמל של שנים. לא אאפשר לפגוע ברגשות של תושבי חיפה בני כל הדתות ובחיי המסחר בעיר. יחד עם המנהיגות הציבורית בחיפה אנחנו פועלים להפסקת כל גילוי של הסתה מצד מי שמגיעים מחוץ לעיר על מנת ליזום הפרת סדר. חג שמח לכולם!"

הפוסט האמור, המתייחס לאירועי המחאה החוקיים שהתקיימו בשבוע האחרון בעיר חיפה - ושהשתתפו בהם רבים מתושבי עירך - כגילויי הסתה והפרות סדר, מנסה לייצור הפרדה מלאכותית הנושקת בגזענות בין תושבי העיר חיפה למבקריה, ומעמיד בסימן שאלה את עצם קיומו של חופש הביטוי והמחאה בעיר - אינו, לצערנו, הפעם הראשונה בה אתה מתבטא באופן דומה.

גם בשנת 2014, במהלך המלחמה בעזה, פרסמת [פוסט](#) בעמוד הפייסבוק שלך ובו פניה אל המשטרה למנוע הפגנות נגד המלחמה בעיר, בטענה כי הן פוגעות במרקם היחסים בין יהודים לערבים בחיפה.

באופן מדאיג, אתה בוחר שוב ושוב, בעתות משבר, לערער על חופש הביטוי והמחאה ועל זכותם הבסיסית של תושבי עירך הערבים, ואזרחי המדינה כולם, למחות נגד מדיניות הממשלה ופעולותיה – גם כאשר המחאה היא מחאה חוקית שאינה טעונה רישיון, וגם כאשר המפגינים עצמם סופגים אלימות קשה מצד השוטרים, הן במוקדי ההפגנות, והן בתחנות המשטרה, כפי שקרה בחיפה בשבוע האחרון - הכל במסווה של שמירה על מרקם החיים בעיר חיפה ודאגה לרגשות תושביה.

דווקא זכויות אדם אלו, אשר חשיבותן בעתות מלחמה ומחלוקת הינה קריטית, סובלות מפגיעה חמורה במעמדן, ונראה שיש צורך לחזור ולבסס מושכלות יסוד כדי להבטיח אותן.

כידוע, חופש הביטוי והמחאה מהווה כלי מרכזי בשמירה על הדמוקרטיה, בהיותו תנאי לדין ציבורי, לביקורת ולהבעת עמדות מגוונות בחברה, אף כאלו השנויות במחלוקת חריפה. מחויבותה של חברה לחופש הביטוי נבחנת דווקא בזמן חילוקי דעות קשים ותקופות משבר. בשורה ארוכה של פסקי דין הדגיש בית המשפט כי עיקר חשיבותן של זכויות אלה בא לידי ביטוי דווקא ב"מקרים קשים", ולא כאשר משתמשים בהן להשמעת דברים שבלב הקונצנזוס: "חופש הביטוי וההפגנה נועדו להגן לא רק על דעות מקובלות ואהודות, אלא גם - ובכך עיקר מבחנו של חופש הביטוי - על

דעות שעשויות להיות מקוממות ומכעיסות¹. התבטאויות מהסוג שצוין לעיל, מעודדות אווירה ציבורית של חוסר סובלנות כלפי מי שמממשים את זכות הביטוי והמחאה שלהם, במיוחד כאשר אלה נמנים עם קבוצות מיעוט לאומי ופוליטי, ומשדרות את המסר הפסול והמרתיע שלפיו השתתפות באירועי מחאה בנושאים פוליטיים ואנושיים טעונים היא לא לגיטימית ואף עלולה לחשוף את מי שבוחר להשתתף בהן לסיכונים שונים.

נבחרי ציבור המכהנים בתפקידים הבכירים ביותר במערכת הפוליטית אמורים להוות דוגמה עבור הציבור, ויש להם תפקיד חשוב במיוחד בכל הנוגע למניעת פגיעה במיעוט ובזכויותיו, ולשמירה על זכויות היסוד העומדות בבסיס כל משטר דמוקרטי.

לנוכח האמור לעיל, אנו מבקשים ממך למלא את חובתך כנבחר ציבור בהגנה על חופש הביטוי וההפגנה בעירך, וברחבי המדינה, לחזור בך מההתבטאויות האמורות, ולהימנע מלחתור תחת זכויות יסוד אלה בדרך של עשיית דה לגיטימציה למשתתפים במחאות חוקיות ולגיטימיות.

בכבוד רב,
רגד ג'ראיסי, עו"ד

¹ בג"ץ 8988/06 משי זהב נ' מפקד מחוז ירושלים (פורסם בנבו, ניתן ביום 27.12.06) פסקה 9 לפסק דינה של הנשיאה ביניש וההפניות שם.